

behandling af tvangsfjernelsessager og frister-
nes længde?»

Begrundelse

Når et barn er tvangsfjernet fra hjemmet, skal sagen genbehandles senest 1 år efter afgørelsen. Lov om social service, § 43, stk. 2, åbner mulighed for at forlænge 1-års fristen af hensyn til barnet. Spørgeren mener, der er behov for at se på, om de såkaldte »barndomsanbringelser« bruges tilstrækkeligt, og om bevisbyrden i Lov om social service, § 43, stk. 2, er for tung at løfte i praksis.

Svar (15/10 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):
Socialministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Den Sociale Ankestyrelse:

»Indledningsvist skal det anføres, at udtrykket »barndomsanbringelser« hverken findes i lov om social service eller i vejledning om særlig støtte til børn og unge.

Med hensyn til oplysninger om antallet af sager, hvori der er truffet afgørelse om forlængelse af fristerne for genbehandling af tvangsfjernelser inden for de sidste 2 år, kan Ankestyrelsen ikke udtale sig om antallet, da styrelsen ikke er i besiddelse af sådanne oplysninger.

Med hensyn til begrundelserne kan Ankestyrelsen oplyse, at det af bistandslovens § 35 a, stk. 2, (nu servicelovens § 43, stk. 2) fremgår, at der er to betingelser, der skal være opfyldt samtidigt. For det første skal det med stor sikkerhed kunne fastslås, at de forhold der ligger til grund for anbringelsen vil vedvare ud over 1-års fristen. For det andet skal hensynet til barnet/den unge afgørende tilsige, at fristen forlænges.

Med hensyn til Ankestyrelsens praksis kan Ankestyrelsen henvise til vedlagte SM-O-7-95.« (Ikke optrykt her).

Jeg kan henholde mig til det af Ankestyrelsen anførte, og henviser i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 39.

Spm. nr. S 39

Til socialministeren (6/10 98) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Mener ministeren, at Lov om social service, § 43, stk. 2, anvendes tilstrækkeligt i praksis, og mener ministeren, at lovens bevisbyrdekrav er gode nok?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 38.

Svar (15/10 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan oplyse, at jeg i forbindelse med den kommende revision af Lov om social service også har en ændring af lovens § 43, stk. 2 med i mine overvejelser.

Spm. nr. S 40

Til socialministeren (6/10 98) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren ved den lovede revision af Lov om social service forbedre et tvangsanbragt barns retsbeskyttelse, så en såkaldt »barndomsanbringelse« ikke kan gøres illusorisk ved konstante hjemgivelsesbegæring fra forældrenes side?«

Begrundelse

Når et barn er tvangsfjernet fra hjemmet, skal sagen genbehandles senest 1 år efter afgørelsen. Lov om social service, § 43, stk. 2, åbner mulighed for at forlænge 1-års fristen af hensyn til barnet. Det viser sig dog samtidig, at forældrene til et tvangsfjernet barn på ethvert tidspunkt kan begære barnet hjemgivet, hvorefter sagen alligevel skal tages op i børn og unge udvalget i kommunen (Lov om social service, § 46, stk. 1). På denne måde udhules den beskyttelse af barnet, der var intentionen bag lovens § 43. Spørgeren mener ikke denne udhulning af barnets retsbeskyttelse bør være mulig.